fotbal

Golgota transferărilor (II)

Reluînd ideea că toate echipele de fotbal, din sectorul de performanță, n-ar trebui să se prevaleze în operațiunile de transferare a jucătorilor de prerogative derivate din specificul forurilor tutelare (factor evident, extrasportiv), se cuvine a formula, drept invitație la numitor comun și un punct de vedere referitor la echipele studențești.

Evoluția culturală și științifică, proprie societății noastre socialiste, se desfășoară în cadrul unei rețele, din ce în ce mai perfecționate, de școli de toate gradele și de variate profiluri. Pe acest vast portativ, fiecare tînăr are posibilități nelimitate pentru formarea sa profesională și intelectuală. Subliniem, cu mărturisită bucurie, numărul în continuă rotunjire al tinerilor fotbaliști hotărîți să se instruiască, să treacă nu numai treapta învățămîntului mediu, ci și pe aceea a învățămîntului superior. În conformitate cu trăsăturile de seriozitate și noblețe ce trebuie să caracterizeze fenomenul pledăm pentru niște raporturi logice între năzuințele de realizare profesional-intelectuale și cele de afirmare sportivă. La punctul de joncțiune dintre activitatea școlară, universitară și cea sportivă apare un tip cu o problematică aparte: fotbalistul-elev sau fotbalistul-student. În această circumstanță propunem să se realizeze o totală distincție între rațiunea de calificare și specializare profesională a tineretului și necesitățile de jucători ale cluburilor studențești sau ale altor echipe (cum este Jiul-Petroșeni, de pildă). Admiterea în facultăți sau în școli de toate gradele, în proiectul supus discuției, conferă, automat, tînărului venit din alt oraș, drept de transferare imediată la o altă echipă. Este o cale care strică echilibrul ce ni se pare firesc, între toate echipele și toți jucătorii ale căror drepturi și îndatoriri se impun a fi egale.

Polimorfismul situațiilor, ni se pare perfect compatibil cu același principiu ordonator: primatul legitimării pe termen limitat. Fiecare tînăr fotbalist de performanță, obligat să reflecteze asupra perspectivelor sale sociale, profesionale și sportive, poate prevedea momentul plecării în altă localitate pentru continuarea sau perfecționarea studiilor. Alternativa legitimării pe termen limitat îi oferă dreptul să opteze pentru un anume club, pînă în perioada cînd a hotărît să-și continue studiile în altă parte. În concordanță cu datele cazului său, tînărul fotbalist are datoria să realizeze un acord între cei doi termeni. Dacă nu și-a dat această minimă silință, sau dacă a fost surprins de evenimente, atunci o dată admis, într-o formă de învățămînt oarecare va trebui să respecte normele generale si să aștepte transferul oficial la noua sa echipă, după expirarea legitimării anterioare, abstracție făcînd de eventualitatea unei înțelegeri reciproce club-jucător, cu efect dizolvant retroactiv. Considerînd, cum e și firesc că tînărul s-a înscris la școala sau la facultatea X pentru studii și numai în subsidiar pentru a juca fotbal, el va trebui să se dedice activității primordiale. Între timp, pe plan sportiv el se va antrena și avînd drept de evoluție în toate partidele amicale, interne și internaționale, va aștepta prescripția legală a obligațiilor lui anterioare și reluarea activității competiționale (practic 6—12 luni).

Pe durata studiilor, fotbalistul (student sau elev), în baza înțelegerii jucător-club, ar putea fi legitimat la clubul universitar sau școlar și numai atunci cînd ele n-ar apela la serviciile sale, el ar avea drept de legitimare (tot în conformitate cu normele generale), la o altă echipă din oraș.

Ce soluție s-ar putea adopta pentru fotbaliștii absolvenți ai unei școli sau facultăți? Ea se desprinde firesc din datele anterioare. Concordant cu principiul legitimării pe termen limitat, în baza înțelegerii club-jucător, se cuvine să se recunoască ultimului dreptul la opțiune. Ni se pare lipsită de discernămînt, prevederea cuprinsă în art. 11, din secțiunea a V-a (abstracție făcînd de faptul că propunerea noastră și punctul de vedere exprimat în proiect se exclud reciproc), care impune în cazul repartizării în orașul de baștină, revenirea la vechea echipă. La sfîrșitul a 5—6 ani de studiu, datele existenței individului s-au modificat complet și această evoluție nu este compatibilă cu atitudinea de constrîngere afișată în proiect.

Remus BOGDAN

„Da, da, fără Suarez, fără Corso; în schimb cu... Herrera"

Luni seara, la bufetul rezervat *„per la Stampa"* (n.n. pentru presă). Ne desparte mai bine de o jumătate de ceas pînă ce spaniolul Mendebil va chema formațiile Italiei și Iugoslaviei să „biseze", pe peluza de iarbă de la Stadio Olimpico. Pe fondul sonor al fanfarei, care-și face obișnuitul număr în fața tifosilor electrizați, discuțiile aprinse purtate de ziariștii italieni capătă o muzicalitate aparte. Cînd, deodată, apare *Helenio Herrera*; magul și... omul. Magul — dacă te gîndești pe ce culmi a reușit să urce pe „Inter", omul — dacă îți amintești cum alerga după minge, la 0—0, în timpul meciului „Inter"—Dinamo, disputat acum doi ani pe San Siro...

Ca la un semnal, confrații italieni au lăsat paharul de „pepsi" pentru a sorbi... cuvintele magului. Tocmai se încheiaseră tratativele pentru achiziționarea celor trei interiști, Cappellini, Santarini și Bet, ultimii doi — jucători foarte tineri în care don Helenio investește mari speranțe. Gazetarii notează în carnetele lor sumele plătite de A. S. Roma (300 de milioane de lire pentru Cappellini, 70 de milioane pentru Bet, 40 de milioane pentru Santarini) după care — înțelegători — mi-l cedează pe H.H. 1 în exclusivitate.

— Așadar, înainte de toate „mișcări de trupe"...

— *Le consider absolut necesare. De altfel, înaintea amicalului cu Massese (n.n. echipă din Roma) am apreciat că noii mele echipe îi trebuie o infuzie cu jucători tineri, dispuși să facă orice pentru obținerea gloriei.*

— Este întîmplător faptul că cei trei care au semnat contractul, recent, provin toți de la „Inter"?

— *Într-un fel, da. Situația financiară existentă în momentul de față la A. S. Roma nu-i permite acesteia să achiziționeze vedete. Departe de a mă neliniști acest lucru, am propus președintelui Italo Allodi o afacere ieftină pentru el și convenabilă mie. Cappellini îmi trebuia ca vîrf de lance în atac, Santarini și Bet, amîndoi talentați, îmi erau necesari și pentru a primeni atmosfera. Se vor pregăti fără menajamente și-i vor molipsi, sînt convins, și pe ceilalți.*

— Va putea A. S. Roma să atingă cîndva gloria lui Internazionale Milano?

— *Dacă va vrea, va putea...*

— În cît timp? Dacă nu mă înșel, lui Inter i-au fost necesari vreo trei ani?

— *Cam tot atît vor fi suficienți și pentru noua mea echipă.*

— Credeți că este posibil? Fără Suarez? Fără Corso?

— *Da, da, fără Suarez, fără Corso; în schimb, cu... Herrera.*

Atent la replica magului, un confrate italian, bun amic cu Herrera, își permite să intervină:

— *Și totuși, anul trecut în numai două săptămîni, ai pierdut trei trofee: Cupa campionilor europeni, campionatul și cupa Italiei.*

— *Echipa era deja obosită și — învinsă de Celtic — n-a mai putut să suporte acel șoc psihologic. Ce a urmat a fost o simplă reacție în lanț. Oricum, recunoaște, ciclul lui „Inter" — 5—6 ani de succese răsunătoare — va fi cu greu egalat în Italia.*

Argumentele magului sînt fără replică. Afară, pe gazonul „Centomiliei" fanfara și-a terminat numărul. Semn că meciul e aproape. Rînd pe rînd, ziariștii părăsesc incinta bufetului rezervat *„per la Stampa"*. Îl mai conduc cîțiva metri pe amabilul interlocutor:

— Un rezultat pentru azi?

— *Iugoslavia și-a jucat șansa simbătă seara. Astăzi cîștigă Italia. „Sicuramente" — întărește Herrera. Îl cunosc pe Mazzola. L-am privit simbătă, pe banca rezervelor. Stătea ca leul în cușcă...*

Gh. NICOLAESCU

CU PRIVIRE LA TRECEREA SPORTIVILOR DE PERFORMANȚĂ DINTR-O ASOCIAȚIE SPORTIVĂ (CLUB) LA ALTA

Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a elaborat și supune discuției următoarele norme generale de transferare a sportivilor de performanță. Acestea au fost elaborate pe baza experienței cîștigate în decursul anilor și a consultării federațiilor sportive. S-a ținut seama de necesitatea ca fiecare federație să-și stabilească regulamente proprii de transferare a sportivilor, în conformitate cu specificul și problemele particulare pe care le prezintă fiecare ramură de sport.

Normele generale reglementează trecerea sportivilor dintr-o asociație sportivă (club) în alta, pe baza înțelegerii intervenite între ele, asigurîndu-se astfel stabilitate în compoziția formațiilor sportive și dîndu-se posibilitate acestora să-și planifice obiectivele de performanță. În același timp ele și stimulează conducerile secțiilor și antrenorii care se ocupă de formarea sportivilor.

Prin prezentele norme generale sînt reglementate situațiile în care sportivii se pot transfera de la o asociație (club) la alta, ca urmare a schimbării locului de muncă, a absolvirii școlilor, intrării în învățămîntul superior sau satisfacerii serviciului militar.

Pentru a veni în întîmpinarea unor propuneri, prezentele norme prevăd și transferarea unor sportivi pe termen limitat, ca și acordarea transferului fără acordul scris al asociației (clubului), dar cu drept de participare în competiții pentru noua asociație (club) după o perioadă stabilită prin regulamentul fiecărei federații.

Pentru a degreva federațiile de o serie de operațiuni scriptice, care necesită un volum mare de muncă, actualele norme prevăd transmiterea unora din aceste operațiuni comisiilor județene pe ramură de sport.

NORME GENERALE

privind trecerea sportivilor de performanță de la o asociație sportivă (club) la alta

ART. 1. — Trecerea (transferarea) sportivilor de la o asociație sportivă (club) la alta se poate face numai în perioadele stabilite de fiecare federație pe ramură de sport, indiferent de organul care efectuează operația de transfer. Perioadele de transfer se comunică în presă cu cel puțin 30 de zile înainte

ART. 2. — Transferările sportivilor se vor aproba și soluționa după cum urmează:

a) de către federațiile pe ramură de sport:

— pentru maeștrii emeriți ai sportului, maeștrii sportului și sportivii de categoria I de clasificare la sporturile individuale;

— pentru toți sportivii care se transferă de la, sau la asociațiile sportive (cluburile) care participă la campionatele republicane de categoriile A, B și C la jocurile sportive.

b) de către comisiile județene pe ramură de sport:

— pentru celelalte categorii de sportivi în afară de cei prevăzuți la art. 2 litera a.

ART. 3. — Pentru trecerea sportivilor de la o asociație sportivă (club) la alta, sportivii trebuie să depună în perioadele de transfer actele prin care se cere efectuarea transferului și care vor fi stabilite de fiecare federație.

ART. 4. — Se pot transfera și în afara perioadelor stabilite de fiecare federație pe ramură de sport, sportivii aflați în următoarele situații:

a) cînd intră în anul I la facultate sau școală tehnică de specialitate;

b) cînd absolvă facultatea, școala tehnică de specialitate sau liceul;

c) cînd sînt încorporați pentru satisfacerea serviciului militar.

ART. 5. — După satisfacerea serviciului militar, legitimarea sportivă încetează a mai fi valabilă pentru asociația sportivă militară (clubul), sportivii fiind considerați legitimați pentru asociația sportivă (clubul), de care au aparținut înainte de a fi încorporați. Pentru continuarea activității în asociațiile sportive militare (cluburi), după efectuarea serviciului militar, urmează să se întocmească actele cerute de fiecare federație.

ART. 6 — Sportivii care înainte de a deveni studenți au fost legitimați și au activat cel puțin 3 ani consecutiv la o asociație sportivă (club) — cu excepția celor din unitățile sportive școlare — pot activa în continuare în aceeași asociație (club). În cazul în care doresc să activeze în cadrul asociației sportive (club) studențești, sînt obligați să respecte prevederile regulamentului de transfer al federației respective.

ART. 7. — Sportivii de performanță care respectă condițiile art. 1 și art. 3 se pot transfera și pe termen limitat (de minimum un an). După expirarea „termenului limitat" sportivul poate să-și desfășoare activitatea la orice asociație sportivă (club) fără acordul asociației (clubului) la care a fost legitimat.

ART. 8. — În situațiile cînd sportivii nu obțin acordul de transfer al asociației (clubului) din care fac parte, federațiile și comisiile județene pe ramură de sport pot acorda transferul la alte asociații sportive (cluburi), dar cu drept de participare în competițiile republicane după un termen limitat stabilit prin regulamentul fiecărei federații pe ramură de sport.

ART. 9. — Transferările efectuate cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 1, 3, 4, 5, 6 și 7 dau sportivului drept de participare în competiții, în conformitate cu prevederile regulamentelor de transferări ale fiecărei federații.

ART. 10. — Declararea de către sportivi a unor date inexacte în actele de legitimare sau de transfer atrage automat suspendarea celor în cauză pe termen de 2 ani.

ART. 11. — Transferările se vor soluționa și comunica în termen de cel mult 15 zile:

a) de la data expirării perioadei de transferări stabilită de fiecare federație pe ramură de sport pentru sportivii care respectă condițiile art. 1, 3, 7 și 8;

b) de la data depunerii actelor pentru sportivii care se transferă în condițiile art. 4, 5 și 6.

ART. 12. — Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, la cererea justificată a federațiilor, poate aproba în mod excepțional includerea în regulamentul propriu de transferări și a altor prevederi necuprinse în prezentele norme generale de transferări.

★

Federațiile pe ramură de sport vor efectua operațiunile curente de transferări pe baza regulamentului general încă în vigoare.

Prezentele norme vor fi definitivate în urma dezbaterii lor publice, după care fiecare federație își va stabili regulamentul propriu privind transferările.

Campionatul juniorilor a ajuns în faza „sferturilor"

Rezultatele optimilor de finală ale campionatului republican al juniorilor:

F.C. Argeș — Farul 1—0; Steaua — Electropetere Craiova 6—1; Lemnarul Odorhei — Metalul Satu Mare 2—0; C.S.M. Reșița — Metalul Aiud 1—0; Dinamo București — Dinamo Bacău 3—1; Steaua 23 August București — Politehnica Iași 1—0; U.T. Arad — Poiana Cîmpina 5—1; Minerul B. Mare — Steaua roșie Zalău 1—0.

Sferturile de finală se vor desfășura în ziua de 16 iunie după următorul program: **Dinamo București — Steaua 23 August, la București, în deschidere la finala „Cupei României", Lemnarul Odorhei — Minerul B. Mare, la Cluj, în deschidere la jocul amical Universitatea Cluj — Universitatea Craiova: Steaua — F. C. Argeș, la Cîmpina și C.S.M. Reșița — U.T. Arad, la Timișoara.**

Cupa balcanică

Farul învinsă în Albania

TIRANA 13 (Agerpres). La Shkodra s-a disputat întîlnirea de fotbal dintre echipele „Vllaznia" Shkodra (R. P. Albania) și **Farul Constanța** (România), contînd pentru turneul balcanic. Fotbaliștii albanezi au obținut victoria cu scorul de 2—1.

La 19 iunie (Stara Zagora) și 23 iunie (Constanța) **Farul** va juca cu formația bulgară **Beroe.**

Atractiv meci de old-boys simbătă, în Giulești

Rapid—Vasutas Budapesta, o nostalgică întîlnire după ani...

Stadionul Giulești va găzdui mîine un spectacol fotbalistic inedit și foarte atractiv. Începînd cu un joc de copii, Rapid — Ancora Galați (ora 15,45), continuînd cu un așteptat meci feminin și terminînd cu o partidă de mare „firmă" altădată, RAPID BUCUREȘTI — VASUTAS BUDAPESTA. Atît în echipa feroviarilor bucureșteni, cît și în cea a feroviarilor budapestani, vor evolua „eroi" care cu ani în urmă au entuziasmat tribunele. Ați înțeles că este vorba de un meci de old-boys, care va stîrni nostalgia jucătorilor și a tribunelor, reamintind, nu ne îndoim, cîte o mișcare, cîte un neuitat amănunt din portretul dinamic al gloriilor de altădată, azi cu tîmplele argintii.

În echipa foștilor rapidiști îi veți putea urmări pe **Dungu, Macri, Cristescu, Azbiceanu, Socec, Androvici, Ritter, Filote, Ruzici, Lungu, Roman, Mihăilescu, Costea, Langa, Leahevici** etc.

În formația echipei Vasutas vor evolua, printre alții, cunoscuții **Polocz, Fabian, Fekete, Zalai, Senkei, Schaff, Vagvölgyi, Pap, Rendek, Szalai, Kugler** și alții.

Și deoarece această partidă nu este doar un prilej liric, ci și un meci de „veche ambiție", vă anunțăm că fotbaliștii budapestani au organizat deja meciul revanșă, care se va disputa la 13 iulie în capitala Ungariei.

Încheiem aceste rînduri transcriind cîteva spicuiri din scrisoarea lui N. Roman, talentatul inter de altădată al Rapidului: **„Apreciez emoționat invitația pe care clubul meu drag mi-a făcut-o. Rapid București, ești un bun părinte ce nu ți-ai uitat copiii. Să știi că nici noi nu te-am uitat, te urmărim cu inimile zvîcnind puternic, te urmărim cu emoție și cu dragoste în același timp. Cît de mult ne-ai rămas în inimi, ți-o vom dovedi simbătă 15 iunie pe stadionul Giulești, unde vei regăsi o scînteie din vigoarea fizică de altădată, dar mai ales aceeași înflăcărată inimă de RAPIDIST!"**

Ce-am mai putea adăuga la această emoționantă mărturie de fidelitate pentru fotbal și pentru clubul iubit?

Rapid old-boys, gata pentru meciul cu Vasutas
Foto: FL. ȘTEFANESCU

Caiacul amiral

Cu Aurel VERNESCU, pe drumurile performanței...

● La repetiție — aur! ● O altă noapte a Revelionului ● Olimpiada surprizelor ● Nici un campion mondial nu urcă primul podiumul ● Cînd doi favoriți se așteaptă cîștigă... Peterson ● Două „bronzuri" nu fac cît un titlu olimpic ● Dacă așa a fost, am să mai aștept patru ani!

La 8 octombrie 1963, „Sportul popular" publica în prima pagină reportajul: **„Un deceniu pe valuri...",** al cărui erou era dublul campion mondial și european de la Jajce. În aceeași zi, împreună cu antrenorul emerit Radu Huțan și maestrul emerit al sportului Simion Ismailciuc, Aurel Vernescu pleca spre „Țara crizantemelor", pentru a participa la săptămîna preolimpică din capitala Japoniei.

Peste cîteva zile soseau rezultatele. Victorie! Aurel Vernescu dominase autoritar proba de 1 000 m. Atleticul caiacist vest-german Fritz Briel rămăsese în urmă cu mai mult de trei secunde, iar iugoslavul Dresanici cu aproape opt!

★

Ningea liniștit, cu fulgi mari, ca-n poeziile lui Alecsandri. Se apropia noaptea Revelionului, pe care Aurel Vernescu se pregătea s-o sărbătorească cu cei dragi — mama, Mioara, Ani, prietenii... Fusese un an al multor bucurii. Și avea să mai sosească una, poate așteptată, dar care a venit cu o copleșitoare emoție, Ziarele apărute în ultima zi a anului anunțau lista celor mai buni 10 sportivi. Pe primul loc — Aurel Vernescu. Nici Moș Gerilă nu-i putea dărui ceva mai frumos...

★

Începutul de sezon. Se simt frigurile olimpice. S-au strecurat pe nesimțite în toată flotila de la Snagov. Băieții se pun parcă mai greu pe picioare. Toată lumea cere — deși e abia primăvară — medalii! Răspunderea apasă, grea, covîrșitoare. Reîncepe și sezonul internațional. Se cîștigă deseori, dar întîlnirea cu puternicii adversari e privită de fiecare dată cu oarecare teamă. **Aurel Vernescu nu face excepție. Antrenorii așteaptă încă forma lui de zile mari.**

Momentul critic este depășit. Calmul, încrederea, optimismul revin la Snagov. Cronometrele lui Huțan și Navasart le înregistrează imediat prezența și frunțile antrenorilor încep să se descrețească. Lake Sagami redevine scena unor posibile afirmări olimpice.

★

„Olimpiada recordurilor", apărută în redactarea confraților **Ilie Goga** și **Romeo Vilara** cuprinde toate amănuntele călătoriei spre capitala niponă. Așa că, să poposim direct pe malul lacului Sagami, în dimineața cu ceață și vînturi, cînd caiacele porneau în prima cursă.

Debut excelent. Toți sportivii români se califică pentru finale. Intră în funcție listele de pronosticuri. Numele lui Vernescu apare tot de atîtea ori ca cel al lui Hansen. La „mie" ei sînt marii favoriți. Nimeni nu se gîndea că va fi altfel, că aici unul dintre campionii mondiali de la Jajce nu va cuceri laurii olimpici, că Jocurile de la Tokio vor fi nu numai olimpiada recordurilor, ci și a surprizelor, în aproape toate sporturile.

— A fost, într-adevăr, și pentru noi Olimpiada surprizelor...
Foto: P. ROMOȘAN

Asta mai lipsea. Cerul s-a întunecat și a început să plouă. Dar, ploua... pentru toți și cine ar fi căutat să-și scuze rezultatul dînd vina pe acest nou adversar, n-ar fi cîștigat simpatia spectatorilor.

Din nou Aurel Vernescu și Hansen au culoare alăturate — 4 și 5. Tactica nu poate fi decît una. Hansen, excelent specialist pe distanța olimpică, nu trebuie nici o clipă scăpat din ochi. Apoi, în final încercarea decisivă. Vernescu n-are de unde să știe că danezul n-avea să facă față în ziua aceea asaltului celor mai mulți dintre finaliști. Și astfel suedezul Petersson și maghiarul Hesz depășesc caiacele favoriților. La 500 m, după distanța pe care nimeni nu-l întrecuse în marile competiții ce au urmat europenelor de la Poznan, Aurel Vernescu are doar locul III. Acum este prea tîrziu. Ordinea concurenților se menține pînă la sosire. Vernescu cîștigase duelul cu Hansen, dar trebuia să urce ultimul podiumul premiaților. Danezul, campion olimpic la Roma și campion mondial la Jajce, sosise acum al șaptelea. De-ale sportului... Cu un an înainte nici Gert Fredriksson nu credea în rapida ascensiune a elevului său și iată că, la 21 de ani, Rolf Petersson primise, la Sagami, cununa olimpică. Tot de-ale sportului...

★

Pentru Vernescu, Olimpiada continuă. Face parte din echipajul de caiac 4, împreună cu Țurcaș, Sciotnic și Cuciuc. Echipa sovietică, cu Kuzikov, Grișin, Ianov și Morozov este de nedepășit. Se dă, în schimb, o luptă extraordinară pentru locul II. Sportivii români depun eforturi uriașe, dar în finiș cvartetul Perlberger, Schulze, Zander, Nutzke cîștigă, cu un avans de 12 sutimi de secundă, medalia de argint.

Aurel Vernescu ar trebui să fie bucuros. Dar, nu este. Două locuri III sînt, desigur, o performanță dar împreună tot nu fac cît un titlu olimpic. Și ce aproape fusese de el! Într-o singură zi, lotul de caiac-canoe cîștigase cele mai multe puncte și medalii, dar lipsea „aurul" și din toate părțile, în locul exploziei de bucurie, se împrăștia o apăsătoare tristețe, De ce, oare, nu înțelegem că nu întotdeauna calculele hîrtiei dau învingătorii?

★

Pe aeroportul Haneda, bucuria apropiatei reîntîlniri cu Bucureștiul risipește tristețea de la Lake Sagami. Aurel Vernescu (dar, numai el?) își începe lunga meditație. **„Așadar, trebuie să iau totul de la capăt. Am s-o fac. Să confirm la viitoarele campionate europene și mondiale. Da, trebuie. Și să aștept încă patru ani revanșa cu Petersson, cu Hesz și cu cine știe care alți candidați olimpici. Am să aștept".**

Pe scara avionului, danezul Hansen îi face semn. Și zîmbește. Rîde și Vernescu și acum i se pare că cele două bronzuri cîștigate pe Lake Sagami strălucesc mai puternic ca-n dimineața aceea cu vînt, ceață și ploaie. De fapt, așa era. Și, mai vedem noi la anul. Vă aștept la Snagov...

(Va urma) **Dan GÂRLEȘTEANU**